

Salah Naoura
Britta Teckentrup

DE WONDERBAARLIJKE REIS VAN MEVROUW SUZETTE

samsara

De stad waarin mevrouw Suzette woonde was gebouwd aan een brede rivier. Over de rivier heen lag een eeuwenoude houten brug, met daarop een straat met huizen en winkels. Er woonden talloze mensen en tussen de daken hing de was.

Mevrouw Suzette woonde precies in het midden van de brug. Het huis was hoog en smal en had als enige een balkon. Daar stond mevrouw Suzette elke avond en dan keek ze uit over de rivier.

Beneden, op de begane grond, was de kleine werk-
plaats van mevrouw Suzette. Daar bouwde ze haar
fluiten en die waren allemaal heel verschillend:
kruisfluiten en dwarsfluiten, langfluiten en
kortfluiten, dikfluiten en dunfluiten.

Altijd wanneer ze klaar was, probeerde ze haar nieuwe fluiten uit. De ene klonk beter dan de andere, maar de burens klaagden. 'Stilte!' riepen ze. 'We worden gek van die fluiten! Fluit maar ergens anders!'

Mevrouw Suzette was heel erg lief. Ze gooide altijd wat geld in de hoed van bedelaars. Ze hielp oude vrouwtjes met het dragen van hun boodschappen. Ze zette schoteltjes melk bij haar deur, voor de katten.

Op een avond stond ze op haar balkon en hoorde ze een vreemd geluid. Misschien het gemiauw van een kat die hulp nodig had? Maar toen ze uitkeek over het water, schommelde onder haar op de rivier een mandje dat van boombast was gemaakt.

Mevrouw Suzette haalde haar hengel tevoorschijn, ze hengelde tot ze beet had en trok toen het mandje naar boven.

